

امکان سنجی پیاده راه ها در حیات اجتماعی و فضای کالبدی شهر مراغه

In social life and the physical feasibility of the implementation of Maragheh
نام و نام خانوادگی نویسنده اول اکرم حسین زاده دلیر **karim**

hosein zadeh delir

نام و نام خانوادگی نویسنده دوم ۲ پریسا عزیزپورمیدانی **parisa**

azizpour meydani

آدرس نویسنده اول: مراغه ، خیابان کمربندی شمالی ، روبروی ۱۵ خرداد ، بن
بست معین ، مجتمع مسکونی بهار ، طبقه دوم
نشانی پست الکترونیک :

Pari_azizpour@yahoo.com

چکیده

رابطه فضای شهری و انسانی به طور کلی از دو بعد فیزیکی و روانی قابل تعریف می باشند. امروزه تاکید می گردد که تنها توجه صرف کالبدی به فضاهای شهری کافی نبوده و ابعاد معنایی فضا و ویژگی های مرتبط با آن باید قبل از هر گونه اقدام طراحیانه مد نظر قرار گیرد: "ابعاد انسانی در فضای شهری شامل ابعاد نیازهای انسانی ، حق و حقوق شهروندان در فضای شهری و کنترل آن و معنی فضا و ارتباط با آن می باشد. بدیهی است بنا به خواستگاه فضا در شهر و نقش غالب آن بایستی ویژگی های کالبدی مناسبی طراحی گردد. این ویژگی های کالبدی بایستی قادر به پاسخ گویی به نیاز های فردی ، اجتماعی ، روانشناختی و همچنین منطبق با اهداف و ماموریت های فضای شهری خاص باشد." (عباس زادگان ، ۱۳۸۴ : ۸۲-۸۱)

پیاده روی ساده ترین نوع جابجایی بین مبدا و مقصد بوده و تنها گونه ای از حمل و نقل است که به صورت مستقل و غیر وابسته به هیچگونه ابزار یا وسیله ای خارجی امکان پذیر می باشد ؛ حرکت پیاده طبیعی ترین ، قدیمی ترین و ضروری ترین شکل جابجایی انسان در محیط است و پیاده روی هنوز مهم ترین امکان برای مشاهده مکان ها ، فعالیت ها و احساس شور و تحرک و زندگی و کشف ارزش ها و جاذبه های نهفته در محیط است. (پاکزاد ، ۱۳۸۴ : ۲۷۱)